

Judyta Bielanowska*

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Sprawozdanie z Międzynarodowego Kongresu „Problemy współczesnej polityki: Konflikty zbrojne i terroryzm” – Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu, 11–12 marca 2016 roku

W dniach 11–12 marca 2016 roku w Wyższej Szkole Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu odbył się Międzynarodowy Kongres „Problemy współczesnej polityki: Konflikty zbrojne i terroryzm”. Wydarzenie to zostało zorganizowane we współpracy z Uniwersytetem Anglii Wschodniej w Norwich (Wielka Brytania). Patronat nad spotkaniem objął minister spraw zagranicznych Witold Waszczykowski. Zasadniczą ideą kongresu było zwrócenie uwagi na najbardziej znaczące zagrożenia w obszarze bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego ukazane w złożonej perspektywie działań terrorystycznych i cyberterrorystycznych oraz konfliktów politycznych, militarnych i gospodarczych. Poruszona została również kwestia sposobów relacjonowania przez środki masowego przekazu różnorodnych zjawisk o charakterze terrorystycznym, jak również sposobu ich recepcji przez opinię publiczną i środowisko międzynarodowe.

Kongres podzielony został na sesje plenarne oraz obrady panelowe, w ramach których prelegenci podejmowali tematy odnoszące się do jednego skonkretyzowanego zagadnienia z dziedziny szeroko pojętego bezpieczeństwa w różnych częściach świata.

W imieniu o. dr. Tadeusza Rydyka zaproszonych gości i słuchaczy powitał o. dr Zdzisław Klafka, rektor WSKSiM, który w swym przemówieniu podkreślił podstawowy cel kongresu, a mianowicie pobudzenie każdego człowieka do refleksji nad własną odpowiedzialnością za zagrożenie terroryzmem. Słowa te wypowiedziane zostały w kontekście możliwości wielorakiego pojmowania współczesnego terroryzmu, który oprócz swej najbardziej oczywistej postaci, może

* Judyta Bielanowska – absolwentka Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Ukończyła studia z zakresu politologii i bezpieczeństwa wewnętrznego. Doktorantka studiów w dziedzinie nauk o polityce na UMK w Toruniu. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się na historii politycznej Polski XX wieku, zwłaszcza okresu PRL.

przybrać również formę donosicielstwa, obmowy, czy też krzywdy wyrządzanej drugiemu człowiekowi poprzez nieodpowiedzialne wypowiedzi. Ojciec Klafka wskazał także na powiązanie posiadania władzy z terroryzmem, dowodząc, iż te kategorie są z sobą ściśle skorelowane, bowiem największą odpowiedzialność za akty terroru ponoszą ludzie dysponujący władzą nieograniczoną lub tacy, którzy tymczasowo zostali od tejże władzy odsunięci i nie są w stanie zaakceptować tego faktu.

Następnie odbyła się sesja plenarna prowadzona przez dr Dorotę Żuchowską, dziekana WSKSiM. Pierwszym z prelegentów był w tej sesji prof. Sebastian Wojciechowski z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. Wygłosił wprowadzający wykład na temat „Terroryzmu na początku XX wieku – istoty, przyczyn i zakresu zagrożenia”. Osią jego refleksji były słowa Jana Pawła II, iż „terroryzm rodzi się z nienawiści”. Prócz określenia definicyjnego ujęcia terroryzmu, wskazania na jego elementy składowe, najbardziej charakterystyczne cechy oraz metody i cele zamachowców profesor scharakteryzował także stopień zagrożenia atakiem terrorystycznym na obszarze Polski w kontekście zbliżających się obchodów Światowych Dni Młodzieży, szczytu NATO w Warszawie, a także ewentualnego napływu imigrantów. Prof. Wojciechowski podkreślił, iż terroryzm jest zjawiskiem ponadczasowym, które ustawicznie ewoluuje, ponadto nie należy utożsamiać go wyłącznie z fundamentalizmem islamskim, gdyż każdy przejaw radykalizacji na dowolnej płaszczyźnie ludzkiej egzystencji może stanowić załączek terroryzmu. Sprzyja temu fakt asymetryczności, polegający na tym, iż przygotowanie zamachu terrorystycznego jest relatywnie tanie, podczas gdy wojna z terroryzmem generuje olbrzymie koszty i, niestety, jest ona obecnie często przez społeczność międzynarodową przegrywana.

Kolejny prelegent w tej sesji plenarnej, prof. Indranil Bose z Indii, w referacie „W stronę szerszej interpretacji pojęcia »bezpieczeństwo«” skoncentrował się na dwóch najpilniejszych potrzebach społeczeństwa indyjskiego, mianowicie: bezpieczeństwie i rozwoju. Referent nakreślił pokrótce historię Indii w kontekście ich relacji z supermocarstwami oraz Pakistanem, przy czym bardzo wyraźnie podkreślił, że pomimo niezbyt dobrych stosunków obu państw, w żadnym razie nie należy utożsamiać Indii z terroryzmem, mającym swoje źródła właśnie w Pakistanie. Ponadto wyróżnił również trzy obszary bezpieczeństwa o znaczeniu fundamentalnym dla właściwej egzystencji społeczeństwa, w ramach których może pojawić się zagrożenie terrorystyczne, wskazując na nierównomierny dostęp do energii, wody i żywności. Z tym natomiast ściśle powiązane są dwie koncepcje bezpieczeństwa na terenie Indii, dotyczące aspektu zewnętrznego i wewnętrznego. Na pierwszym z tych poziomów bezpieczeństwo Indii opiera się na prowadzeniu działań negocjacyjnych, a także tworzeniu serdecznych, przyjaznych sojuszy z innymi państwami między innymi poprzez wymianę handlową, z kolei w drugim

wymiarze, wewnętrznym, Indie zobligowane są do zatroszczenia się o właściwy rozwój państwa, zwłaszcza tam gdzie istnieją obszary ubóstwa.

Ostatni referat w tej sesji: „Śledztwa w sprawie więzień CIA w Europie. Praworządność czy bezmyślność”, przedstawił prof. Mirosław Piotrowski, reprezentujący Katolicki Uniwersytet Lubelski oraz Wyższą Szkołę Kultury Społecznej i Medialnej. Omówił genezę europejskiego śledztwa w sprawie więzień CIA prowadzonego przez Radę Europy. Następnie przedstawił działania komisji śledczej ds. więzień CIA, powołanej przez Parlament Europejski, której zadaniem było ustalenie, czy rządy państw europejskich wspierające USA w walce z terroryzmem nie naruszyły norm prawa międzynarodowego. Prelegent zwrócił szczególną uwagę na podział, który wykrystalizował się w ramach tej komisji, oparty na wyodrębnieniu frakcji antyamerykańskiej, dowodzącej, iż dochodziło do łamania prawa międzynarodowego, oraz frakcji przeciwniej, opowiadającej się za współpracą z USA w zakresie działań antyterrorystycznych. W kontekście tym poruszona została również kwestia stosowania tortur wobec więźniów przez funkcjonariuszy CIA.

Kolejnym etapem sesji plenarnej była dyskusja. Najczęściej zadawane pytania dotyczyły takich aspektów, jak: źródła finansowania terroryzmu rozwijającego się przecież na terenach zagrożonych ubóstwem; zagrożenie zamachem terrorystycznym podczas Światowych Dni Młodzieży i szczytu NATO; problem z dysfunkcją pomiędzy „uchodźcą” a „emigrantem”; kwestia terroryzmu w Indiach i Pakistanie; dopuszczalność tzw. środków specjalnych podczas przesłuchiwania więźniów (pod pojęciem środków specjalnych stosowanych przez służby rozumie się różnego rodzaju tortury; kwestia ich dopuszczalności wywołała duże zainteresowanie u słuchaczy). Podczas dyskusji poruszony został również problem tzw. seksterroru, rozumianego jako przestępstwa seksualne dokonywane przez obcokrajowców z krajów arabskich, mające miejsce nie tylko w Niemczech, ale także w państwach skandynawskich.

Kolejna część kongresu, odbywająca się tym razem w ramach obrad panelowych, skupiła się wokół następujących kwestii:

- 1) Panel 1: Polityka bezpieczeństwa (prowadzący: dr Marcin Polakowski), obejmujący następujące referaty:
 - a) „Rewolucje i przewroty polityczne jako przyczyna rozpoczęcia agresji militarnej oraz stawania się jej celem” (dr Michał Kuź, Uczelnia Łazarskiego);
 - b) „Wojny walutowe – przyczyny i konsekwencje dla współczesnego międzynarodowego systemu walutowego” (dr Dorota Żuchowska, Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej);
 - c) „Zagrożenie dżihadem w Polsce” (mgr Wadim Procel, Akademia Marynarki Wojennej)
 - d) „Bezpieczeństwo kulturowe Polski – wyzwania i zagrożenia” (mgr Marek Friedrich, Uniwersytet Gdański);

- 2) Panel 2: Konflikty wewnętrzne i międzynarodowe (prowadzący: prof. Piotr Grochmalski, dr Jan Wiśniewski), w ramach którego przedstawiono następujące zagadnienia:
- a) „Ukraiński kryzys uchodźcy” (prof. Kseniia Denysenko, Uniwersytet Tarasa Szewczenki w Kijowie, Ukraina);
 - b) „Konflikt w Syrii: czy Afganistan 2.0 jest nieunikniony?” (prof. Roman Petyur, Uniwersytet Tarasa Szewczenki, Ukraina);
 - c) „Mrok z północy. Rosyjskie zagrożenie militarno-polityczne wobec niepodległych państw Europy Środkowej i Wschodniej w ukraińskich przekazach medialnych” (prof. Ihor Sribnyak, Uniwersytet Kijowski Borysa Grinczenki, Ukraina);
 - d) „Do czego zmierza Putin. Geopolityczny projekt Kremla” (prof. Piotr Grochmalski, Uniwersytet Mikołaja Kopernika);
 - e) „Kulturowe spięcia zacznem niebezpiecznej egzystencji” (ks. dr Paweł Maciąg, Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II).
- 3) Panel 3: Wojna, konflikty i terroryzm w mediach (prowadząca: dr Monika Kacprzak, Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej), poruszający następujące zagadnienia:
- a) „Terroryzm ETA: dyskusja i ataki w prasie hiszpańskiej podczas *lat ołowi*” (mgr Marta Requejo Fraile, mgr Itziar Reguero Sanz, Uniwersytet Valladolid, Hiszpania);
 - b) „Terroryzm jako strategia komunikacyjna” (ks. dr hab. Wiesław Łużyński, Uniwersytet Mikołaja Kopernika);
 - c) „Filmowy obraz konfliktów zbrojnych XXI wieku – Afganistan, Irak” (mgr Anita Lewandowska, Uniwersytet Gdański);
 - d) „Walka informacyjna w północnym Iraku – propagandowa aktywność Kurdów i Chrześcijańskiej Milicji” (mgr Grzegorz Klein, Akademia Obrony Narodowej);
 - e) „Percepcja zagrożeń współczesnych społeczeństw w świetle przekazów medialnych na temat terroryzmu” (mgr Mateusz Ziętarski, Akademia Marynarki Wojennej);
 - f) „Redaktor na wojnie. Entymematy w dyskursie tygodnika »Newsweek« w latach 2015–2016” (dr Hanna Karp, Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej).

Każdy z referatów prezentował wysoki poziom merytoryczny, dlatego też warto pokrótce przybliżyć treść niektórych z nich, rozpoczynając od prelegentek z panelu trzeciego: mgr M. Requejo Fraile i mgr I. Reguero Sanz, które omówiły terroryzm ETA w kontekście relacjonowania tego zjawiska w prasie hiszpańskiej. Referentki zwróciły uwagę przede wszystkim na możliwość instrumentalnego,

a zarazem ściśle celowego wykorzystywania mediów przez terrorystów. Wskazały także na korelację pomiędzy sposobem relacjonowania ataków terrorystycznych a coraz częstszą interpretacją zamachów jako swoistego „teatru grozy” przez opinię publiczną. Wszystko to z kolei zostało omówione w kontekście działalności hiszpańskiej grupy terrorystycznej ETA, która pomimo swego jednoznacznego charakteru u schyłku lat siedemdziesiątych dysponowała znacznym poparciem ze strony Basków i która, co więcej, dyktowała warunki dyskursu medialnego na temat terroryzmu w tym okresie.

Kolejny referat dotyczył „Terroryzmu jako strategii komunikacyjnej”, a wygłosił go ks. dr hab. Wiesław Łużyński z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika. W swoim wystąpieniu prelegent scharakteryzował ataki terrorystyczne jako nośnik pewnego przesłania, które za sprawą mediów zyskuje rozgłos, popularność, a tym samym przysparza grupom terrorystycznym coraz więcej zwolenników. Na szczególną uwagę zasługuje w tym kontekście efekt psychologiczny, który może zadziałać właśnie poprzez kontekst medialnej interpretacji zamachów terrorystycznych. Z jednej bowiem strony pojawia się strach w społeczeństwie, które nie jest w stanie wypracować skutecznych metod walki z terroryzmem, z drugiej zaś mobilizuje i organizuje różnego rodzaju grupy społeczne podatne na hasła terrorystów, np. mniejszości etniczne, które dostrzegają, iż walka z szeregach organizacji terrorystycznych może okazać się skuteczna, a tym samym doprowadzić do realizacji ich partykularnych celów.

Następne zagadnienie przedstawiła mgr Anita Lewandowska z Uniwersytetu Gdańskiego, a dotyczyło ono „Filmowego obrazu konfliktów zbrojnych XXI wieku – Afganistan, Irak”. Prelegentka wyraziła przekonanie, iż filmy współdziałają w budowaniu określonej ideologii, usprawiedliwiając przedsięwzięcia podejmowane w obrębie polityki. Wskazała również na różnice w polskiej i amerykańskiej kinematografii, dowodząc, iż polskie filmy na temat konfliktów zbrojnych nie stanowią hołdu dla określonej politycznej strategii działania, lecz są obrazem wojny, dążą do przedstawienia jej w sposób maksymalnie realistyczny. Z kolei filmy amerykańskie mają na celu wywieranie wpływu na odbiorcę, przy czym wpływ ten bardzo wyraźnie określony, podyktowany bieżącą polityką państwa, wpisujący się ponadto w kod geopolityczny Amerykanów, który jest odgórnie narzucony.

Kolejny referat tego panelu dotyczył tematu: „Walka informacyjna w północnym Iraku – propagandowa aktywność Kurdów i Chrześcijańskiej Milicji”. Wygłosił go mgr Grzegorz Klein z Akademii Obrony Narodowej. Referat został dodatkowo poszerzony o omówienie przekazu propagandowego terrorystycznej organizacji Daesh. Referent scharakteryzował między innymi konflikt sunnicko-szyicki w kontekście oficjalnej propagandy tej grupy. Wskazał na brutalność w przekazach propagandowych, ale także na to, iż przekazy są selekcjonowane

w zależności od grup docelowych. Stąd też wynika stopniowanie występującej w nich brutalności. Ponadto omówione zostały najistotniejsze aspekty propagandowe Kurdów (przedstawiających siebie jako jedyną realną siłę stawiającą skuteczny opór Daesh) oraz Chrześcijańskiej Milicji, która jest gotowa przyjąć do swych szeregów każdego człowieka (a zatem chrześcijanina, muzułmanina i innych) gotowego włączyć się w walkę o stworzenie państwa Kurdów.

W panelu drugim referat pt. „Kulturowe spięcia zacznem niebezpiecznej egzystencji” wygłosił ks. dr Paweł Maciąg reprezentujący Akademię Sztuk Pięknych w Katowicach oraz Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II. Poruszone wątki dotyczyły walki o symbole w obszarze kultury narodowej, przemocy symbolicznej, wykorzystania do walki propagandowej symboliki narodowej (co jest szczególnie dostrzegalne na przykładzie państw totalitarnych XX wieku), nurtów uniwersalistycznych, a w ich ramach swoistości kultur narodowych, etnocentryzmu i ksenofobii, a także kwestii samowystarczalności nowoczesnej kultury narodowej (przy czym referent podkreślił, iż żadna kultura narodowa nie jest samowystarczalna).

Na zakończenie wystąpień w ramach tego panelu odbyła się dyskusja na tematy poruszane w poszczególnych referatach. Największe zainteresowanie wśród słuchaczy wzbudził referat prof. Piotra Grochmalskiego z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, dotyczący geopolitycznych dążeń Kremla. Pytania kierowane do prelegenta miały na celu doprecyzowanie wątków, które z powodu limitu czasowego nie zostały dostatecznie rozwinięte.

Podczas drugiego dnia uroczystości obrady zostały zorganizowane w dwu panelach.

1) Panel 1: Polityka bezpieczeństwa (prowadzący: dr Rafał Lizut):

- a) „Sposoby na przywrócenie integralności terytorialnej Ukrainy” (dr Vasyl Yablonskiy, Narodowy Instytut Studiów Strategicznych, Ukraina);
- b) „Zmniejszanie napięć społecznych jako czynnik bezpieczeństwa społecznego” (dr Aleksandra Kolomiets, Narodowy Instytut Studiów Strategicznych, Ukraina);
- c) „Regionalizm europejski jako element regionalnego systemu bezpieczeństwa” (dr Sergiy Makovskyy, Uniwersytet Tarasa Szewczenki w Kijowie, Ukraina);
- d) „Technika i bezpieczeństwo obywateli: między skuteczną ochroną a totalną kontrolą” (dr Rafał Lizut, St. Mary Polytechnic, Suleja, Nigeria; Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej);
- e) „Prezydent Aleksander Kwaśniewski wobec Sił Zbrojnych RP” (mgr Diana Bednarz, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej).

- 2) Panel 2: Konflikty wewnętrzne i międzynarodowe (prowadzący: dr Marcin Polakowski):
- a) „Socjalistyczny pretorianizm w Wenezueli (1999–2012)” (prof. Tomas Straka, Uniwersytet Katolicki Andres Bello, Wenezuela);
 - b) „Czy Bośni i Hercegowinie grozi rozbiór? Aspekt historyczny i współczesny” (prof. Piotr Żurek, Akademia Techniczno-Humanistyczna w Białsku-Białej);
 - c) „Wojny kulturowe i perspektywy dialogu” (prof. Michał Januszkiewicz, Uniwersytet Adama Mickiewicza, Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej);
 - d) „Współczesna forma konfliktu. Czym jest wojna hybrydowa na przykładzie Europy” (dr Dorota Piersa-Cywińska, Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej);
 - e) „Niewypowiedziana wojna. Rosyjska obecność militarna w Syrii w kontekście rywalizacji bliskowschodniej” (dr Jan Wiśniewski, Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej);
 - f) „Społeczny rozłam i kryzys Ukrainy a doświadczenia Polski” (prof. Sławomira Gruszevska, Uniwersytet Szczeciński, Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej; dr Robert Grochowski, Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej).

Również podczas drugiego dnia kongresu poruszano niezwykle interesujące zagadnienia, spośród których kilka z nich dotyczyło wątków dotychczas nieeksplorowanych przez specjalistów z zakresu zwalczania terroryzmu. Dlatego też warto przybliżyć niektóre z referatów.

Rozpoczynając od panelu drugiego, pierwszy z prelegentów, prof. Tomas Straka reprezentujący Uniwersytet Katolicki Andres Bello w Wenezueli, przedstawił temat „Socjalistycznego pretorianizmu w Wenezueli (1999–2012)”. Profesor przybliżył słuchaczom sylwetkę prezydenta Wenezueli Hugo Chaveza Friasa w kontekście problemu demokratyzacji Wenezueli. Wskazał ponadto, iż w związku z aktywnością polityczną Chaveza Wenezuela, w odróżnieniu od innych państw Ameryki Łacińskiej, które wstąpiły na drogę liberalizmu i demokracji, rozwijała się w zupełnie innym kierunku, a mianowicie: pretorianizmu (interpretowanego jako nadanie militarnego charakteru państwu) i socjalizmu, zwanego „socjalizmem boliwariańskim”. Referent wskazał ponadto na odmienności pomiędzy Europą Wschodnią przed 1989 rokiem a specyfiką systemu politycznego Wenezueli, który w odróżnieniu od pozostałych stanowi nowy typ cywilno-militarny, którego przejawy dostrzegane są we wszystkich instytucjach administracji publicznej Wenezueli. Tym samym sytuacja wewnętrzna Wenezueli,

podobnie jak Kuby, wyczerpuje cechy tego samego schematu, w którym armia nie tylko popiera socjalizm, lecz także pełni znaczącą rolę w jego zabezpieczaniu.

Kolejny referat pt. „Czy Bośni i Hercegowinie grozi rozbiór? Aspekt historyczny i współczesny” przedstawił prof. Piotr Żurek z Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej. W referacie ukazane zostały przede wszystkim najważniejsze aspekty ewentualnego konfliktu na tle religijnym i etnicznym. Ponadto podjęta została próba odpowiedzi na pytanie, czy to Republika Serbska dąży do rozbioru tego obszaru, jak też czy istnieje zagrożenie ze strony terrorystów muzułmańskich z terenów Bośni i Hercegowiny i czy można je w jakimś stopniu porównać z potencjalnymi atakami terrorystycznymi inicjowanymi przez muzułmanów z Europy Zachodniej.

Natomiast w panelu pierwszym dr Rafał Lizut omówił temat „Technika i bezpieczeństwo obywateli: między skuteczną ochroną a totalną kontrolą”. Przedstawione zostały argumenty przemawiające za intensyfikacją kontroli obywateli, jak i wyrażające stanowisko przeciwne, a zatem sugerujące konieczność ograniczenia inwigilacji. Co ciekawe, dla uzasadnienia stanowisk obu stron tego dylematu istnieją, według prelegenta, te same motywacje, mające charakter retrospekcyjny, polityczny, odnoszący się do transparentności, sprawnościowy, definicyjny, a także wiążący się z możliwościami technicznymi. Od tego, czy opowiadamy się za permanentną kontrolą, czy też pełnym poszanowaniem prywatności obywateli, zależy interpretacja poszczególnych argumentów; oczywiście diametralnie różna będzie ona w systemie demokratycznym i totalitarnym czy autorytarnym.

Ostatni referat w tym panelu przedstawiła mgr Diana Bednarz z Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej pt. „Prezydent Aleksander Kwaśniewski wobec Sił Zbrojnych RP”. Referentka przedstawiła najbardziej znaczące cechy prezydentury Aleksandra Kwaśniewskiego odnoszące się do kwestii jego polityki wobec Sił Zbrojnych. Wskazała, iż była to polityka czynna, zaś sam prezydent dążył do modernizacji armii, odbywał częste spotkania z żołnierzami, a także popierał wszelkie działania mające na celu wstąpienie Polski do NATO. Prelegentka zakończyła swój referat konkluzją, iż Aleksander Kwaśniewski, w obszarze wojskowości, zrealizował wszystkie zapowiedziane przez siebie założenia.

Po zakończeniu obrad w obu panelach odbyła się sesja plenarna w Auli Wyższej Szkoły Kultury Społecznej i Medialnej, podczas której prelekcje wygłosili minister spraw zagranicznych Witold Waszczykowski oraz minister obrony narodowej Antoni Macierewicz. Zanim jednak poproszono gości o wystąpienie, mowę wstępną wygłosił o. Tadeusz Rydzyk, rektor-założyciel Wyższej Szkoły Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu. Następnie minister Witold Waszczykowski wygłosił blisko półgodzinny wykład na temat bezpieczeństwa Polski. Odniósł się on do polityki bezpieczeństwa realizowanej przez obecny rząd wobec zagrożeń i konfliktów na świecie i ich możliwych reperkusji w Polsce. Poruszona

została również kwestia możliwego zagrożenia ze strony Rosji, problemu z przyjmowaniem uchodźców, a także sytuacji w NATO. Minister wskazał również, iż należy pochylić się nad problemem zabezpieczenia regionu Europy Środkowej i Wschodniej przed wspomnianymi zagrożeniami, a także dążyć do zacieśnienia współpracy z państwami członkowskimi Grupy Wyszehradzkiej, państwami skandynawskimi, ale także krajami Afryki oraz obiema Amerykami.

Z kolei druga prelekcja, wygłoszona przez Antoniego Macierewicza, stanowiła uzupełnienie kwestii poruszonych podczas pierwszego wykładu. Następnie omówił on problem terroryzmu i konfliktów zbrojnych z punktu widzenia bezpieczeństwa Polski. Poczynione zostało również rozróżnienie między tymi terminami, a także wskazanie, iż niepodległość Polski w pełnym wymiarze pociąga za sobą całkowite uniezależnienie się od ingerencji ze strony obcych mocarstw. Minister mówił także, podobnie jak poprzedni prelegent, o trudnych relacjach Polski z Rosją, które rzutują na możliwości współpracy między oboma państwami, stawiając pod znakiem zapytania bezpieczeństwo Polski.

Po zakończeniu wystąpień nadszedł czas na dyskusję, podczas której do obu prelegentów kierowane były pytania dotyczące przede wszystkim przygotowania Polski do Światowych Dni Młodzieży oraz organizacji szczytu NATO w Warszawie w kontekście możliwości zagrożenia atakiem terrorystycznym.

Zasadnicza idea przyświecająca konferencji odzwierciedla najbardziej aktualny problem współczesnego świata w kontekście bezpieczeństwa międzynarodowego. Terroryzm jest bowiem zjawiskiem na tyle złożonym i niejednoznacznym, iż może urzeczywistnić się w każdym miejscu i o każdej porze. Transgraniczny i uniwersalny charakter tego zjawiska sprawia, iż w sprzyjających dla niego okolicznościach nie ma właściwie żadnych przeszkód dla przeprowadzenia ataku terrorystycznego. Dlatego też tego rodzaju konferencje, kongresy czy sympozja, mające na celu przybliżenie rozmaitych aspektów z całego spektrum definicji i kategoryzacji terroryzmu, wpisują się w całościowy nurt profilaktyki terroru i pokrewnych jemu konfliktów zbrojnych, tym bardziej że każde z tych zjawisk w dobie współczesnej permanentnie się aktualizuje. Tym większa jest więc wartość debat i dyskusji o charakterze naukowym, przeprowadzanych w rozmaitych obszarach przestrzeni publicznej, a w szczególności w murach uczelni i uniwersytetów. Międzynarodowy Kongres „Problemy współczesnej polityki. Konflikty zbrojne i terroryzm” zorganizowany przez Wyższą Szkołę Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu jest tego znamienitym przykładem.